

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Maria Ghervas

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică împotriva Curții de Conturi cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Curtea de Conturi, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 05 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 10 iunie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Curții de Conturi cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin dispoziția nr. 56 din 18 septembrie 2014 Curtea de Conturi a decis efectuarea controlului de performanță a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Menționează că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu cade sub incidența controlului Curții de Conturi, competențele funcționale ale căreia sunt strict reglementate prin lege.

Susține că, nefiind de acord cu dispoziția nr. 56 din 18 septembrie 2014, a depus la Curtea de Conturi o cerere, iar prin răspunsul Curții de Conturi nr. 07/1-1491 din 08 octombrie 2014 a fost informată despre suspendarea executării dispoziției contestate pentru examinarea situației incerte cu privire la posibilitatea efectuării auditului și identificării unor soluții în acest sens.

Afirmă că, la data de 15 mai 2015, prin dispoziția Curții de Conturi nr. 39, au fost operate modificări în dispoziția nr. 56 din 18 septembrie 2014 și s-a dispus repetat efectuarea controlului de performanță a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Relevă că, la data de 26 mai 2015, a depus la Curtea de Conturi o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea dispozițiilor nr. 39 din 15 mai 2015 și nr.56 din 18 septembrie 2014 ca fiind neîntemeiate și emise cu depășirea atribuțiilor funcționale ale Curții prevăzute exhaustiv în Legea Curții de Conturi nr.261-XVI din 05 decembrie 2008, însă prin răspunsul nr. 01/2-609 din 09 iunie 2015 i-a fost refuzat în soluționarea pretențiilor înaintate.

Consideră că, dispozițiile Curții de Conturi nr. 39 din 15 mai 2015 și nr. 56 din 18 septembrie 2014 sunt ilegale, emise cu depășirea competențelor funcționale ale Curții de Conturi.

În aceste sens, invocă că, Agenția nu se încadrează în noțiunea de „entitate auditată” prevăzută în art. 3 al Legii Curții de Conturi, nu este responsabilă de gestionarea resurselor financiare publice și/sau a patrimoniului public, mai mult, bugetul Agenției nu este format din bani publici, respectiv nu utilizează sau administrează banii publici și nu gestionează careva patrimoniu public, conform reglementărilor stabilite în mod exhaustiv în art. 1 și art. 3 din Legea enunțată.

Mai invocă că, bugetul Agenției este format din plățile regulatorii aplicate anual titularilor de licențe, în conformitate cu prevederile art. 4³ alin. (1) al Legii nr. 1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică.

La fel, invocă că, Agenția este o autoritate independentă, iar conform Hotărârii Parlamentului RM nr. 238 din 26 octombrie 2012, în temeiul căreia este instituit mecanismul de organizare și funcționare a Agenției, precum și prevederilor art. 7 din Legea cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009, Agenția nu se subordonează nici unei alte autorități publice sau private.

Afirmă că, independența Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în cadrul statului este o imperativitate impusă Republicii Moldova odată cu aderarea la Tratatul de Constituire a Comunității Energiei, în virtutea căruia Republica Moldova s-a obligat să implementeze acquis-ului comunitar în domeniul energetic. Necesitatea creării unui organ absolut independent, competent pentru a îndeplini funcția de reglementare în sectorul energetic este prevăzută expres de prevederile Directivelor Europene, potrivit cărora este interzisă orice imixtiune din partea oricăror alte entități publice sau private în procesul activității sale, iar persoanele cu funcție de conducere ale autorității de reglementare, nu vor accepta instrucțiuni directe din partea nici unui guvern sau entități publice sau private în îndeplinirea atribuțiilor de reglementare care le revin.

Susține că, ilegalitatea dispozițiilor Curții de Conturi și faptul depășirii vădite a atribuțiilor funcționale ale acesteia rezultă și din sarcinile atribuite echipei de control privind colectarea probelor și la alte entități terțe, ceea ce determină evidența scopului ilicit urmărit de către pârâtă de a obține acces la documentația economico-financiară a agenților economici ce desfășoară activități pe piața energetică. Tentativele de imixtiune neîntemeiate ale Curții de Conturi în activitatea Agenției implicit a agenților economici participanți la piața energetică, pune la îndoială independența și imparțialitatea factorilor decizionali ai Curții de Conturi.

Menționează că, actele normative de constituire, organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nu prevăd auditul extern a

activității Agenției, astfel, rezultă că, exercitarea acestuia de către Curtea de Conturi reprezintă o ingerință ilegală în activitatea acesteia.

Solicită anularea dispozițiilor Curții de Conturi nr. 39 din 15 mai 2015 cu privire la modificarea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014 și nr. 56 din 18 septembrie 2014, prin care s-a dispus efectuarea auditului performanței Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 iulie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost anulate ca ilegale dispozițiile Curții de Conturi nr. 56 din 18 septembrie 2014 cu privire la efectuarea auditului performanței și nr. 39 din 15 mai 2015 cu privire la modificarea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către Curtea de Conturi, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La data de 02 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural și, anume, a fost interpretată și aplicată eronat legea, au fost încălcate prevederile art. 130 alin. (1) CPC și au fost apreciate arbitrar probele, precum și au fost săvârșite alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Menționează că, decizia instanței de apel nu corespunde exigențelor legii și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate în referință.

Susține că, instanța de apel, la judecarea cauzei, a încălcat prevederile art.130 alin. (1) CPC, deoarece și-a argumentat soluția doar în baza celor invocate de Curtea de Conturi, neexaminând probele și înscrisurile sale prezentate, la fel, au fost încălcate și prevederile art. 236 CPC, deoarece nu este admisă posibilitatea amânării deliberării, însă instanța de apel, după încheierea susținerilor orale, nu s-a retras în camera de deliberare, dar a amânat deliberarea și pronunțarea hotărârii pe un termen de 7 zile, de la 22 noiembrie 2016 până la 29 noiembrie 2016.

Afirmă că, concluzia instanței de apel precum că, Agenția este o entitate care se încadrează în aria de aplicabilitate a auditului public extern exercitat de Curtea de Conturi prin faptul că gestionează patrimoniu public este eronată, mai mult, a fost aplicată eronat legea.

Relevă că, instanța de apel, în motivarea poziției sale, a făcut trimitere la scrisoarea nr. RA 134 din 20 mai 2015 a Comisiei juridice, numiri și imunități, conform căreia bugetul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică este format din plățile regulatorii aplicate anual titularilor de licențe, în conformitate cu art. 4³ alin. (1) din Legea nr. 1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică, și prin urmare, Curtea de Conturi este limitată strict doar la efectuarea auditului utilizării patrimoniului public și gestionarea resurselor financiare, însă nu a relatat pe deplin poziția Comisiei, omițând sintagma „dacă sunt susceptibile aplicării conform art. 2 și 3 ale Legii cu privire la Curtea de Conturi”, care schimbă esențial sensul concluziei finale expuse de către Comisie.

Invocă că, conform prevederilor art. 2 din Legea Curții de Conturi nr. 261 din 05 decembrie 2008, Curtea de Conturi este unica autoritate publică a statului care exercită controlul asupra formării, administrării și întrebuințării resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public prin realizarea auditului extern în sectorul public în calitate de instituție supremă de audit.

Mai invocă că, Agenția nu se încadrează în noțiunea de „entitate auditată” definită în art. 3 al Legii Curții de Conturi, nu este responsabilă de gestionarea resurselor financiare publice și nu este o autoritate publică care utilizează sau administrează bani publici, or, mijloacele provenite din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele unităților administrativ-teritoriale, fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, fondurile provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, precum și mijloacele fondurilor provenite din împrumuturi și granturi și nu gestionează careva patrimoniu public, conform prevederilor art. 1 și art. 3 ale Legii enunțate.

Menționează că, bugetul Agenției este format din plățile regulatorii aplicate anual titularilor de licențe, în conformitate cu prevederile art. 4³ alin. (1) din Legea nr.1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică.

Declară că, aspectele legale ce vizează formarea bugetului Agenției, precum și gestionarea resurselor financiare atestă lipsa unor reglementări referitoare la controlul extern a activității financiare a Agenției, însă unele din instituțiile de stat, cu statut de autorități centrale de reglementare, pot fi supuse unui control financiar extern doar în cazul în care asemenea prohibiții sunt prevăzute expres în actele legislative de constituire.

Susține că, constatările instanței de apel se bazează și pe răspunsul nr. CEB 260 din 08 iunie 2015 a Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului Republicii Moldova, care, de fapt, este unul evaziv și vine ca răspuns la solicitarea Curții de a oferi un mandat pentru efectuarea unui audit la ANRE, însă Comisia nu a eliberat un astfel de mandat.

Califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, auditul este legal reieșind din faptul că Agenția are patrimoniu public, deoarece patrimoniu public este format din totalitatea drepturilor și obligațiilor publice care pot fi evaluate în bani privite ca o sumă de valori active și pasive strâns legate între ele, aparținând statului sau unităților administrativ-teritoriale, iar conform prevederilor art. 31 alin.(1) din Legea Curții de Conturi, Curtea efectuează controlul asupra administrării și întrebuințării patrimoniului public prin: auditul regularității, auditul performanței și alte tipuri de audit.

Astfel, consideră că, Curtea de Conturi a depășit limitele legale prin inițierea auditului performanței Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, după caz, cu colectarea probelor și la alte entități terțe, mai mult, prin dispozițiile nr. 39 din 15 mai 2015 și nr. 56 din 18 septembrie 2014 se va perturba funcționarea acesteia. Or, conform prevederilor Legii Curții de Conturi, competențele acesteia se rezumă la exercitarea auditului public extern asupra modului de formare, administrare și de întrebuințare a resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public.

Sustine că, Agenția nu dispune de sediu propriu, are la balanța sa doar bunurile materiale care au fost procurate pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, astfel, intimatul urmează să efectueze doar o inventariere a bunurilor în cadrul Agenției și nicidecum auditul performanței instituției.

Mai invocă că, instanța de apel, la examinarea cauzei, s-a bazat pe propunerea Comisiei economie, buget și finanțe nr. DDP/C-7 nr. 75 din 10 noiembrie 2015 cu privire la efectuarea auditului financiar la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică pentru anii 2014-2015, care a parvenit la solicitarea Curții după 6 luni de la ultima inițiere a auditului, astfel, având ca scop de a atribui auditului un substrat legal.

Relevă că, nu a fost luat în considerare specificul și statutul juridic al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, de autoritate de reglementare independentă, în cumul cu prevederile internaționale în domeniul energetic aplicabile speței, care consolidează poziția Agenției și determină anularea dispozițiilor Curții de Conturi și, anume, prevederile art. 35 alin. (4) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE și art. 39 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE.

Menționează că, instanța de apel nu a dat nici o apreciere poziției Secretariatului Comunității Energetice, care a fost expusă în adresarea din 03 august 2015 către Președintele Curții de Conturi, Președintele Parlamentului RM, șeful Delegației Uniunii Europene în Republica Moldova și directorul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, în care a fost menționată îngrijorarea referitor la decizia de audit care pare a fi o măsură abuzivă din partea Curții de Conturi. La fel, a fost menționat că, auditul extraordinar al autorității de reglementare reprezintă un control creat în mod artificial asupra acestei autorități, pe lângă regulile de responsabilitate care oricum există. Faptul că măsura este luată în mod evident în afara competențelor legale nu face decât să amplifice îngrijorările, mai mult, în concluzie, Secretariatul Comunității Energetice insistă asupra încetării procesului de audit.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că, Agenția nu a prezentat probe concludente în susținerea încălcării drepturilor sale și ingerința în activitatea sa, deoarece instanța de apel a apreciat în mod arbitrar și subiectiv probele, iar argumente și înscrisuri în acest sens au fost prezentate.

Prin referința depusă la data de 12 mai 2017 Curtea de Conturi a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 31 mai 2017 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție recursul întemeiat și care

urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 18 septembrie 2014, Curtea de Conturi a emis dispoziția nr. 56, prin care a dispus efectuarea auditului performanței Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, după caz, cu colectarea probelor și la alte entități terțe, cu începere din 23 septembrie 2014.

Nefiind de acord cu dispoziția enunțată, la data de 25 septembrie 2014, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus la Curtea de Conturi o cerere, prin care a solicitat revizuirea Programului activității de audit în partea ce ține de efectuarea la Agenție a auditului performanței și anularea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014, iar prin răspunsul Curții de Conturi nr. 07/1-1491 din 08 octombrie 2014 a fost informată despre suspendarea executării dispoziției contestate pentru examinarea situației incerte cu privire la efectuarea auditului și identificarea unor soluții în acest sens.

La data de 15 mai 2015, Curtea de Conturi a emis dispoziția nr. 39, prin care a fost modificată dispoziția nr. 56 din 18 septembrie 2014 și a dispus efectuarea auditului performanței Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, după caz, cu colectarea probelor și la alte entități terțe, cu începere din 18 mai 2015.

La data de 26 mai 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus la Curtea de Conturi cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea dispozițiilor nr. 39 din 15 mai 2015 și nr. 56 din 18 septembrie 2014, însă prin răspunsul nr. 01/2-609 din 09 iunie 2015 Curtea de Conturi a respins cererea prealabilă.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a solicitat anularea dispozițiilor Curții de Conturi nr.39 din 15 mai 2015 cu privire la modificarea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014 și nr. 56 din 18 septembrie 2014, prin care s-a dispus efectuarea auditului performanței Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, anulând ca ilegale dispozițiile Curții de Conturi nr.56 din 18 septembrie 2014 cu privire la efectuarea auditului performanței și nr.39 din 15 mai 2015 cu privire la modificarea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Curtea de Conturi, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, reținând în acest sens că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică este o entitate care se încadrează în aria de aplicabilitate a auditului public extern exercitat de Curtea de Conturi.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că, concluzia instanței de apel este greșită.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea Curții de Conturi nr. 261-XVI din 05 decembrie 2008, Curtea de Conturi este unica autoritate publică a statului care exercită controlul asupra formării, administrării și întrebuințării resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public prin realizarea auditului extern în sectorul public în calitate de instituție supremă de audit și este protejată legal de interferența din partea organelor de drept sau cu funcții de control.

Conform art. 3 din Legea enunțată, audit al performanței reprezintă evaluarea independentă a activității entității auditate și/sau a unui program pe baza principiilor de economicitate, eficiență și eficacitate; entitate auditată – persoană juridică sau fizică, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, responsabilă de gestionarea resurselor financiare publice și/sau a patrimoniului public, precum și programul sau activitatea supusă auditului public extern de către Curtea de Conturi; resurse financiare publice – mijloacele bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor unităților administrativ-teritoriale, fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, precum și mijloacele fondurilor provenite din împrumuturi și granturi.

Conform pct. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, aprobat prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 238 din 26 octombrie 2012, Agenția este o autoritate publică centrală de reglementare și monitorizare a sectoarelor din domeniul energetic și al serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, are statut de persoană juridică și nu se subordonează niciunei alte autorități publice sau private, cu excepția cazurilor stipulate în lege.

Conform pct. 27 din Regulamentul enunțat, Agenția își formează bugetul în modul stabilit de legea cu privire la energetică.

Art. 4³ alin. (1) și (2) din Legea nr. 1525-XIII din 19 februarie 1998 cu privire la energetică prevede că, în fiecare an, pînă la 25 noiembrie, Agenția își formează bugetul pentru anul următor în baza plăților regulatorii aplicate anual de Agenție titularilor de licențe și altor surse prevăzute de lege.

Agenția stabilește mărimea plăților regulatorii pentru anul următor, la un nivel suficient să acopere cheltuielile necesare pentru asigurarea activității sale în conformitate cu legea, în baza estimărilor volumelor de energie electrică, de gaze naturale și ale volumelor de produse petroliere principale și de gaze lichefiate importate, pentru anul următor, prezentate de către titularii de licențe pînă la data de 1 noiembrie a anului curent.

Reieșind din prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu se încadrează în noțiunea de entitate auditată și nu este responsabilă de gestionarea resurselor financiare publice și/sau a patrimoniului public.

De asemenea, se reține că, bugetul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nu este format din bani publici, respectiv, aceasta nu utilizează sau administrează bani publici proveniți din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale

de stat, bugetele unităților administrativ-teritoriale, fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, fondurile provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri asigurate din fonduri publice sau din mijloacele fondurilor provenite din împrumuturi și granturi, precum și nu gestionează careva patrimoniu public. Or, bugetul Agenției este format din plățile regulatorii aplicate anual titularilor de licențe.

Mai mult ca atât, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu se subordonează nici unei alte autorități publice sau private și își determină independent necesitățile sale financiare pentru asigurarea activității. În acest scop, legea atribuie independență Agenției în vederea stabilirii cheltuielilor necesare funcționării și formării bugetului, instituind doar mecanismul legal necesar.

În cazul din speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, actele normative de constituire, organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nu prevăd auditul extern a activității Agenției Naționale pentru reglementare în Energetică. Or, aspectele legale ce vizează formarea bugetului Agenției, precum și gestionarea resurselor financiare sunt prevăzute în mod exhaustiv la art. 4³ din Legea cu privire la energetică, care, de asemenea, atestă lipsa unor reglementări referitoare la controlul extern a gestionării resurselor financiare ale Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Prin urmare, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu poate fi supusă unui audit al performanței de către Curtea de Conturi.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, prima instanță corect a concluzionat că, dispozițiile Curții de Conturi nr. 56 din 18 septembrie 2014 și nr. 39 din 15 mai 2015 au fost emise prin derogare de la competențele funcționale ale acesteia. Or, conform prevederilor Legii Curții de Conturi, competențele acesteia se rezumă la exercitarea controlului asupra formării, administrării și întrebuințării resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public.

În conformitate cu art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței și este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță temeinic și legal a admis acțiunea și a anulat ca ilegale dispozițiile Curții de Conturi nr. 56 din 18 septembrie 2014 cu privire la efectuarea auditului performanței și nr. 39 din 15 mai 2015 cu privire la modificarea dispoziției nr. 56 din 18 septembrie 2014.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică împotriva Curții de Conturi cu privire la contestarea actelor administrative și se menține hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 05 iulie 2016.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoriei

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Luiza Gafton

Mariana Pitic